

230

Συμβιβασμός

φ. 126^v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαΐου 27/ ἐν τῇ Ναξίᾳ εἰς τὸ σπίτιν ὁποῦ / εὐρίσκεται τὴν σήμερον ἡ κερά 'Ερήνη λεγομένην Γραμματικούδεν καὶ θυγάτην ποτὲ 'Ιωάννη Ζαρά / κην ἐνμπροσθεν εἰσὲ μένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρ / τύρους ὁμολογᾷ καὶ λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Ρήνην πὼς τὸ ἀμπέλιν ὁποῦ εἶχε στὸ 'Αγερσανὶ τὸ / ἐπουρκόταξε τῆς θυγατέρας τῆς τῆς κερα Μαρίας καὶ εἶχεν τῆς κοντετζιὸ ὅτι νὰ τρώγη ἀπὸ / τὸ ἐκεῖνον ἀμπέλι γεροντομοῖριν εἴκοσιν μιστάτα κρασὶν καὶ δυὸ πινάκια σύνκα ὡς πότε / ζεῖ ἡ ὁποία ἄνω εἰρημένην Μαρία ἐπούλησεν / ἀπὲ / τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι μέρος ἀπ' αὐτὸν τοῦ μισέρ / Σταυριανάκην Μιχαλίτζην καὶ ἐκράτησεν καὶ μέρος ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν διὰ πινομήν τοῦ γεροντομοι / ρίου ὁποῦ ἔτρωγε ἡ μάναν τῆς. "Ετζιν μετέπειτα ἡ αὐτὴν κερά 'Ερήνην ἔστειλε πιτροπικὴν τοῦ / μισέρ 'Αντώνην Γρίσπου ὅτι νὰ μπορῇν νὰ πουλήσῃν τὸ γεροντομοῖριν ὅπου ἔτρωε καὶ ἤδωνέν του / ἀουτουριτὰ ὅ,τιν κάμειν νᾶναι καλὰ καμωμένα. "Οθεν πάλι ἡ ἄνωθεν Μαρία ἐπούλησεν καὶ / τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ἀμπελίου ὅπου ἐκράτηξεν τοῦ μισέρ 'Ιακώβου τοῦ Κουτελάρου μὲ θέλημα τοῦ ἐπι / τρόπου ἡγίου τοῦ ἄνωθεν Γρίσπου καὶ πάλι ὁ Κουτελάρος ἐπούλησεν τὸ ἐκεῖνο κομμάτιν τοῦ ἄνωθεν / μισέρ Σταυριανάκην καὶ πάλιν μὲ τὸ θέλημα τοῦ μισέρ 'Αντώνη τοῦ ἐπιτρόπου. Λοιπὸν ὁ αὐτὸς / μισέρ 'Αντώνης ὡς ἐπίτροπος τῆς ἄνωθεν κερά 'Ερήνης ἐπῆρε μερικὰ τορνέσια ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ / ἀμπελίου ὁποῦ ἐπουλήθη καὶ ἐπῆγεν τα εἰς τὴν Μπόλην τῆς αὐτῆς κερά 'Ερήνης καὶ ἐκοντεταρίστην / ὅ,τι ἤκαμε ὁ ἐπίτροπός τῆς μὲ μάρτυρες. Λοιπὸν εἰς τὸν καιρὸν ἐτοῦτον ἤρθε ἡ αὐτὴν κερά 'Ερήνην ἐ / δῶ εἰς τὴ Ναξία καὶ ἐγύρευε κάποια δωρεὰ ἀπὸ τὸ μισέρ Σταυριανάκην διὰ πινομή τοῦ γεροντομοι / ρίου ὁποῦ λέγειν πὼς ἔτρωγε ὁ δὲ μισέρ Σταυριανάκης δὲν τῆς ἔδινεν τίποτις κατὰ τὰ χαρτιά / του μὰ ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐμπήκαμε ἓνα δύο νομάτοι καὶ ἐμιλήσανμέν του νὰ πῇ πὼς κάνει μία ἐλεη / μοσύνην ὅχιν ἀπὸ δικαίωμα τῆς κερά Ρήνης ἐκάμαμέν τονε μὲ τὰ λόγια μας καὶ ἔδωσέν τῆς / δύο ρεάλια καὶ ἐκοντεταρίστην ἡ αὐτὴν κερά 'Ερήνην καὶ ρεφουδάρειν καὶ ἀποξενώνεται καὶ λέγειν / πὼς πλέα νὰ μὴν ἔχην κανένα δικαίωμα πλέα εἰς τὸ ἐκεῖνον γεροντομοῖριν μήτε αὐτὴν μή / τε ἄλλος κανεὶς διὰ αὐτὴν ἀλλὰ νὰ εἶναι λίμπερον καὶ ἐλεύτερον τὸ ἐκεῖνον ἀμπέλιν ἀπὸ τὸ ἐκεῖνον / γεροντομοῖριν. Οὕτως ἔμειναν καὶ οἱ δύο μερίδες κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένον βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους

μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τοσ.
 — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ —
 — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας παρακαλετὸς —
 — Ἀντώνης Γρίσπος ὡς σέπίτροπος μαρτυρῶ
 — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

231

Ἀβαντάριο

φ. 127^r - 129^v

/ Θεὸς Φ. 131

/ [+ Εἰς τὸ ὄν]ομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ
 τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης / [ἡ]μῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.
 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου πρώτην ἀβαντάριον κά / μνει τὴν σήμερον ὁ μεγαλειότατος
 ἀφέντης Ἰακουμάκης Μπαρόντζης ὁμάδι μετὰ τὴν / ἀρχόντισσάν του κυρία Μαρου-
 διὰ τῆς ἀρχοντοπούλας τοσ κυρίας Ἐρηνακίου διὰ νὰ / πάρου γαμπρὸ τὸν ἐντιμό-
 τατον καὶ χρησιμώτατον ἀφέντην Λογιζάκην Μπελώνια εἰς τὴν / αὐτὴν τοσ ἄνωθεν
 ἀρχοντοπούλα εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ
 Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Καὶ ἐν μπρώτοις τάζου οἱ ἄνωθεν / γο-
 νέοι τῆς ἀρχοντοπούλας τοσ καὶ τοῦ γαμπροῦν τοσ τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη μας τοῦ
 Χριστοῦ καὶ τῆς κυρί / ας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τοσ ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας.
 / — Ἀρχὴν τὴν εἰκόνα τῆς κυρίας μας Θεοτόκου ἡ Γέννησις καὶ ἄλλη μία ὁ ἅγιος
 Νικόλαος. —

/ — Ἐτιν τὰ σπίτια τοῦ Μπούργου ὅπου ἔχων γονικά μου ἀνώγια κατώγια καὶ μεν-
 τζάδον ὅλα καθὼς / εὐρίσκονται ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικάν της — —

/ — Σκάνιο καρένιο ἓνα καὶ σκαμπέλα ταγιάδα πέντε —

/ — Βατζέλια προύτζινα τρία — — —

/ — Καντηλιερόλυχνους τῆς βίδας δύο καὶ καντηλιέρια τρία —

/ — Κασέλες πέντε — —

/ — Στρώματα γεμάτα μαλλὶ δύο —

/ — Προσκεφαλάδες ὀκτὼ — —

/ — Σεντόνια χρυσᾶν ζευγάριν ἓνα — —

/ — Καὶ μαζελάρια χρυσᾶ βαριά μετὰ χρουσοὺς φούντους ζευγάρι ἓνα —

